

Del Tale om Brugsforeningerne og deres Virksomhed. Det skal jeg nu ikke komme ind paa, men det forekommer mig, at naar man nu har Brugsforeningerne optagne i det Lovforslag, som nys er behandlet, saa er der ingen Føje til ogsaa at optage dem paa dette Lovforslag. Sidste Punktum i § 28 lyder nemlig saaledes: „Paa samme Maade anses den Forbrugsforening, der blandt sine Medlemmer fordeler disse Drikkevarer til Fortæring paa Stedet“, det vil sige, de ifalde en Bøde. Jeg mener i det hele taget, at denne Sag godt kunde gaa ud af dette Lovforslag og behandles paa det andet, hvis første Behandling vi nys afsluttede, idet jeg tror, at det vilde bidrage til at hjælpe dette Forslag igennem, hvis denne Del af Paragraffen blev strøgen. — Der kunde være en hel Del flere Bemærkninger, jeg kunde have Lyst til at gøre, men da jeg er sikker paa, at dette Lovforslag gaar til Udvalg, skal jeg slutte med disse Bemærkninger, da der ved Udvalgsbehandlingen kan blive Lejlighed til at fremføre yderligere.

Mundberg: Dette Lovforslag har jo tidligere været til Behandling her i Tinget, hvor det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) har talt, ligesom Forslaget har været kritiseret bl. a. af min ærede Kollega til højre (Andersen), til hvis Kritik jeg kan slutte mig, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle korte og faa Bemærkninger. Jeg ser ikke rettere, end at Forslagets Princip er et alt for vidtgaende Formynderskab over for Landets Borgere, et Formynderskab, der ikke alene tager Sigte paa Beværterne, men tillige paa det Publikum, som ønsker at frekventere Beværtningerne. Det er et Formynderskab, der synes at gaa for vidt lige over for en Nation, hvor Forholdene dog ere saaledes, at det store Antal af Borgerne, over for hvilke man vil vise Formynderskab, dog har Valgret baade til den lovgivende Forsamling og til de kommunale Forsamlinger, og altsaa ere anerkendte for at være modne Mænd. Hvis det var saa galt fat her i Landet med Borgernes Evne til at forstaa, hvad der bør gøres og ikke gøres med Hensyn til at gaa paa Beværtninger, saa vil jeg sige, at det var overordentlig galt fat, men jeg tror heldigvis ikke, at det forholder sig saa. Jeg tror, at dette Forslags Forfatter ser meget forkert paa Forholdene, og ser alt for skeptisk paa den Udvikling, som foregaar i det danske Samfund, alt for skeptisk paa den Soliditet og Karakter, som er til Stede i dette.

Dette Lovforslag tilsigter jo særlig at indskrænke Beværtningernes Antal. Der kan vistnok være meget delte Meninger om, hvad der i saa Henseende er rigtigt, om det er rigtigt at søge Beværtningstallet indskrænket; jeg tror ikke, det er det. Jeg tror i det hele taget ikke, at det er heldigt at stille Beværternæringen paa et andet Standpunkt, end alle øvrige Næringer her i Landet. Vi have dog til Dels Erfaringer i saa Henseende, vi have i Kjøbenhavn i alt Fald Erfaring. Vi have her indskrænket Retten til at drive Beværtning efter Kl. 12 om Natten til enkelte Steder, og vi have set, hvad Resultatet af denne Indskrænkning er blevet. Et godt Resultat er det ganske sikkert ikke blevet. Det er der ingen af os, der er til Stede i denne Sal, der er i Tvivl om, at Resultatet af, at det er indskrænket til visse Steder at holde Natbeværtning efter 12, har været højst uheldigt. Og jeg tror, at det at indskrænke Beværtningernes Antal i Almindelighed vil bringe noget lignende Resultater. Jeg tror, at vi maa lade denne Næring være fri, at det er i Samfundets Interesse. Har man, som jeg allerede har nævnt, saaledes som her i Kjøbenhavn, ganske faa Steder, hvor der er Beværtning efter Kl. 12 om Natten, ja saa samles der alle Bekendte, fordi Folk vide, at der træffe de den eller den. Og hvad bliver Følgen deraf? Følgen bliver mere Drikkeri, end der vilde fremkomme, dersom alle de paa-gældende maatte søge deres Bekendtskab et betydeligt større Antal Steder. Hvis vi faa Antallet af Beværtninger indskrænket i en meget betydelig Grad, tror jeg, at det vil foranledige noget lignende, som Nattebeværtningerne have foranlediget, nemlig at Beværtningerne i højere Grad, end nu er Tilfældet, blive Samlingssteder for Bekendte, og jeg tror, at der derigennem vil foranlediges, at Drikkeriet langt fra ikke vil aftage, men snarere komme til at florere, jeg tror ikke, at det er heldigt at indskrænke Beværtningernes Antal, jeg tror, det vilde være heldigt at lade Beværternæringen staa paa ganske samme Standpunkt som alle øvrige borgerlige Næringer her i dette Land. — Der er ogsaa noget andet, der maa tages Hensyn til; det er Spørgsmaalet om Lukketiden. Ogsaa paa dette Punkt er der ganske overordentlig forskellige Meninger til Stede, og man kan forstaa, at det er saaledes. Men ogsaa der har jeg en fra mange andres afvigende Mening, idet jeg tror, at man ikke behøver at fastsætte nogen bestemt Lukketid, jeg tror, at ogsaa den kan man overlade til